

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 18 kwietnia 2025 r.

Poz. 2815

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.34.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 15 kwietnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XII/88/2025 Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej z dnia 13 marca 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w sołectwach Ruda i Turze.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 13 marca 2025 r. Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej podjęła uchwałę Nr XII/88/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w sołectwach Ruda i Turze.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, zwanej dalej: *upzp*) w dniu 19 marca 2025 r. Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 13 marca 2025 r. Nr XII/88/2025 oraz dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 27 marca 2025 r. Wojewoda Śląski wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1. Zgodnie z art. 15 ust. 1 *upzp* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawiera część tekstową i część graficzną, z kolei art. 20 ust. 1 in fine tej ustawy określa, że część tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały, a część graficzna jej załącznik. Natomiast § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wybranego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404, dalej *rozporządzenie*), stanowi, że część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową projektu planu miejscowego. A ponieważ rysunek planu obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku, więc obie części uchwały muszą być ze sobą spójne.

W § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 badanej uchwały zapisano, że na rysunku planu uwzględniono na podstawie przepisów odrębnych: 1) *granice udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego Ruda (KN 4436)*; 2) *granice udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego Ruda1 (KN 21156)*. Analiza rysunku planu wykazała, że ujawnione granice udokumentowanych złóż dotyczą złoża kruszywa naturalnego Kobylce IV (KN 20275) i Kobylce III (KN 1525).

Obowiązek ujawnienia złóż kopalin w dokumentach planistycznych wynika z art. 95 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U.2024.1290 t.j. z dnia 26.08.2024), złoża bowiem podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji lub wykorzystania. Określając zatem ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się występowanie złóż oraz potrzebę zapewnienia możliwości ich wydobywania lub wykorzystania. Ustalenia te uwzględniają rozstrzygnięcia wynikające z decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że omyłkowo wpisano inne nazwy złóż w legendzie rysunku planu.

Wojewoda przyjął wyjaśnienia gminy lecz musi stwierdzić że pomyłka powoduje wątpliwości z jakimi złożami mamy do czynienia, a w związku z tym jakie złożo podlega ochronie przewidzianej w Prawie geologicznym i górniczym oraz skutkuje brakiem spójności tekstu planu z rysunkiem planu, co powoduje naruszenie art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. *upzp* oraz § 8 ust. 2 *rozporządzenia*.

2. Stosownie do § 9 ust. 1 *rozporządzenia* symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do *rozporządzenia*, który w Części II. Standardy stosowania w projekcie planu miejscowego symboli, nazw i oznaczeń graficznych w pkt 2 stanowi: „klasę 12 N – teren niesklasyfikowany stosuje się **wyłącznie** w przypadku braku możliwości zastosowania jakiegokolwiek z poziomów klas od 1 do 11. (...)”. Przy czym określenia nazw klas przeznaczeń uzupełniających oraz wykluczanych dokonuje się w części tekstowej projektu planu miejscowego zgodnie z wartościami określonymi w tabeli (pkt 5).

Analiza tekstu planu wykazała, że dla terenów oznaczonych symbolami **UL-RZM, US, G, KR, RN, RN-RZM, WS**, rada gminy ustaliła (w §§ 6-11) przeznaczenie uzupełniające terenu – „niesklasyfikowany: infrastruktura techniczna (sieci)”. Również dla terenów oznaczonych symbolami **UL-RZM, RN-RZM** gmina ustaliła przeznaczenie uzupełniające terenu – „niesklasyfikowany: zabudowa agroturystyczna”.

Gmina, w złożonych wyjaśnieniach w zakresie zawartego w uchwale przeznaczenia: „zabudowa agroturystyki”, ustalonego jako przeznaczenie uzupełniające niesklasyfikowane stwierdza, że klasa w ramach nazwy klasy przeznaczenia terenu – teren usług (poziom I) – w kolejnym poziomie ustala, między innymi, teren usług turystyki, jednakże ww. nazwa klasy przeznaczenia terenu nie może mieć zastosowania w odniesieniu do działalności agroturystycznej, która może być prowadzona wyłącznie w ramach ściśle określonego zagospodarowania dominującego i zawsze *winna stanowić wyłącznie uzupełnienie funkcjonującego zagospodarowania – prowadzonego gospodarstwa rolnego (jako przeznaczenie uzupełniające występujące obok przeznaczenia podstawowego, niejako równoległe z nim, jednakże na mniejszej powierzchni, zgodnie z zastosowanymi w przedmiotowym miejscowym planie definicjami)*.

Wojewoda nie może zaakceptować przedstawionych wyjaśnień, zgodnie bowiem z art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1944) za inne obiekty, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, uważa się także wynajmowane przez rolników pokoje i miejsca na ustawianie namiotów w prowadzonych przez nich gospodarstwach rolnych (...). Natomiast, zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. *o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2211) przez **usługę turystyczną** należy rozumieć zakwaterowanie w celach innych niż pobytowe, które nie jest nieodłącznym elementem przewozu pasażerów. Ponadto, zgodnie z art. 38 ust. 3 cyt. ustawy *o usługach hotelarskich* prowadzący gospodarstwo agroturystyczne zobligowany jest do dokonania wpisu w urzędzie gminy do ewidencji innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie.

W związku z powyższym, zdaniem Wojewody, można było zastosować jako przeznaczenie uzupełniające terenu klasę usług turystyki, zawężając jej zakres do formy agroturystyki. Nie było więc potrzeby stosowania uzupełniającej klasy terenu jako teren niesklasyfikowany, w odniesieniu do zabudowy agroturystycznej, a zatem naruszono § 9 ust. 1 *rozporządzenia*.

Równocześnie, w zakresie zawartego w uchwale przeznaczenia: „niesklasyfikowany: infrastruktura techniczna (sieci)”, ustalonego jako przeznaczenie uzupełniające Gmina stwierdza, że *jest zasadnicza różnica pomiędzy terenem przeznaczonym dla infrastruktury technicznej (w ramach przeznaczenia terenu), a infrastrukturą techniczną rozumianą jako sieć, będącą wyłącznie elementem przeznaczenia uzupełniającego terenu, dopełniającą realizację funkcji zgodnie z ustalonym przeznaczeniem terenu (dominującym). Ponadto zastosowanie definicji infrastruktury technicznej pozwoliło, w przedmiotowym planie, wskazać tereny wydzielone liniami rozgraniczającymi, dla których obowiązują ograniczenia co do prowadzenia infrastruktury technicznej (sieci) – ograniczenia dotyczą terenów oznaczonych symbolem RN.*

Wojewoda nie kwestionuje oczywistej potrzeby dopuszczenia realizacji infrastruktury technicznej jako sieci uzbrojenia na poszczególnych terenach objętych planem. Jednakże zastosowanie klasy terenu niesklasyfikowanego jako przeznaczenia uzupełniającego, w tym przypadku, jest niedopuszczalne, bowiem sieci infrastruktury technicznej nie mogą być traktowane jako niesklasyfikowana klasa terenu. Gmina chcąc w treści uchwały wyartykułować możliwość realizacji sieci infrastruktury technicznej na poszczególnych terenach mogła to uczynić bez nadużywania klasy teren niesklasyfikowany, choćby w zasadach zagospodarowania terenu dopuszczając taki rodzaj zagospodarowania.

Jednocześnie zauważyć należy, że możliwość realizacji sieci infrastruktury technicznej została zapisana w § 20 ust. 2 badanej uchwały, który stanowi, że: *w obszarze objętym planem, dopuszcza się budowę sieci infrastruktury technicznej, w tym wyprzedzając w stosunku do ustalonego przeznaczenia terenów: przy zachowaniu ciągłości systemów zaopatrzenia w poszczególne media; w parametrach niezbędnych dla prawidłowego uzbrojenia terenów oraz w sposób umożliwiający wykorzystanie terenów zgodnie z ich ustalonym przeznaczeniem.*

W związku z powyższym nie było potrzeby stosowania uzupełniającej klasy terenu jako „teren niesklasyfikowany” w odniesieniu do infrastruktury technicznej – sieci. Sposób sformułowania przepisów uchwały w tym zakresie jest sprzeczny z § 9 ust. 1 *rozporządzenia*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej Nr XII/88/2025 z dnia 13 marca 2025 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w sołectwach Ruda i Turze*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Kuźni Raciborskiej rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Kuźni Raciborskiej.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.